

handling, saa vil Spørgsmaalet upaatvivleligt ligge for til Overveielse igjen ved 3die Behandling. Vi maae nemlig gjøre os det klart, at denne Gang er Forholdet mellem 2den og 3die Behandling blevet af en noget forskjellig Natur fra det, det ellers er. Vi have først ved 2den Behandling lært Regjeringens Meninger og Anskuelser at kjende over mangfoldige Forhold, medens vi under sædvanlige Omstændigheder deels kjende dem gennem Forhandlinger med Udvalgene og deels gennem bestemte Ændringsforslag og Modændringsforslag, som stilles fra Regjeringens Side. I denne Sag derimod have Overveielserne først kunnet finde Sted ved anden Behandling, og inden tredie Behandling maa der altsaa indtræde en Undersøgelse, en Udvikling af nye Forholdsregler fra Regjeringens Side, som, haaber jeg, kan bringe til en Overenskomst.

Sindberg: Det ærede Ministerium har bebudet os, at det var dets Hensigt at tilraade Hans Majestæt at octroyere Fællesforfatningen, med andre Ord at tilraade Hans Majestæt at tage en Beslutning angaaende Danmarks Riges Anliggender, som ere af højeste Interesse for Landets Beboere, uden at Danmarks Riges Repræsentation skulde høres desangaaende. Uagtet det er mig bekendt, at en stor Deel af Thingets Medlemmer, for at komme tilende med denne Sag og saavidt mulig komme Regjeringen imøde, har været tilbøielig til at gaae ind derpaa, dersom blot denne Fællesforfatning inden Sagens endelige Afgjorelse maatte blive dem bekendt, saa mener jeg dog, at det er et altsfor farligt og uovieligt Skridt at indlade sig paa, at Rigsdagen saaledes opgiver sin Ret til at tage under Overveielse, om den kan indlade sig paa den Fællesforfatning, der skal gjøres gjældende. Udvalgets Fleertal har vistnok meent at sikke sig ved at tage saadanne Forbehold, at visse Paragrapher, som udgik af Grundloven, skulle optages i Fællesforfatningen; men vi maae

dog ikke overse, at, om end alle disse Bestemmelser blive optagne deri, kunde der dog ved Siden deraf komme til at staae mange andre Bestemmelser, som Folket slet ikke paa nogen Maade kunde fyldstgjøres ved, og naar vi saaledes engang havde givet udaf vor Haand at have nogen Stemme med Hensyn til Afgjorelsen heraf, saa vilde det siden slet ikke være muligt at rette derpaa. Man har sagt, at det vilde foraarsage Regjeringen altsfor betydelige Vanskeligheder, at forelægge den Fællesforfatning, der skal vedtages, for en enkelt Landsdeels Forsamling. Jeg vil vistnok være villig til at indrømme, at det kan have sine Vanskeligheder; men jeg troer dog ikke, at de ville være større, end at de kunne overvindes; thi, kunde det med et saa vigtig Sag, som skeet er, da Taleren var om Arvesølgen, gaae an, at Regjeringen forelagde denne Sag til Vedtagelse af den danske Rigsdag, saa maatte det vel ogsaa komme til at gjælde nu om den omhandlede Sag, hvor der er Tale om at gjøre Forandring i vor Grundlov. Det vil heller ikke være undgaaet Nogens Opmærksomhed, i hvilken lammet og forknyt Stilling Rigsdagen nødvendigvis maa være og er, idet vi skulle tage Beslutninger, som vedkomme en Fællesforfatning, som vi slet ikke kjende Noget til, og som vi ikke engang vide, om Regjeringen selv kjender. Dersom dette ikke er at bringe Rigsdagen i en meget vanskelig Stilling, saa veed jeg ikke, naar den nogensinde skulde komme i en saadan. Jeg skal derfor holde paa, at der i disse Bestemmelser tillige bliver optagen en saadan Betingelse, at Udkastet til Fællesforfatningen baade bliver forelagt og vedtaget af den danske Rigsdag, og det er derpaa, at disse forskjellige af mig stillede Ændringsforslag gaae ud; men forsaavidt de tillige vedrøre Bibeholdelsen af nogle Paragrapher i Grundloven, som allerede have fundet deres Afgjorelse ved Afstemningen, tager jeg dem naturligtvis tilbage. Dette er saaledes Tilfældet med Forslaget under Nr. 49.